

Utíkám, před sebou mám ještě dlouhou cestu
stále sám, bloudím v myšlenkách svého trestu
nad obzorem barevná záře nočních červánků
zalívám prach cesty potem svého těla
zazpívám si píseň kterou v noci měla
vyšitou z perel rosy luna co pořád ubývá

Modlím se, k víře která už nikde není
trápím se, v marnosti bláhové je snění
splnitelnost přeludná co mizí
dál v lidských prázdnotách
svítání, srdce mám rozpolcené bleskem
ve spaní uchvácený ranním rozbřeskem
pak ptačím orchestrem se vznáším
bytost nadpozemská

RF: Jen dál jdi, přinášej život a víru
polévku vaříš si z pýru
tajemnou v sobě máš sílu
zatraceným jsi ztraceným

Vězení co bytost lidská v sobě skrývá
trýznění, jen pár chvil do konce už zbývá
jak zvíře štvané vlastním bytím
k hraně co dozvoní
v modravách z oblačných perutí mám křídla
na ranách od trnů zloby krev zastydla
pochodeň smrti zhaslá není
tak čeho se mám bát